

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertiu[m] est desideranda bonitas

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

¶ Ser. De laude dei ¶ De deside

glie pond^r opabif in nob^r t^c. Hec g^an^r
 gust^r porta r g^ata via q^r dicit ad vita. de
 q^r loqu^r saluator^r Matt. vii. vi. Intrate p^r
 angustia po^r. Hic est turbo q^r q^r helias. i.
 vir iust^r asc^rdit i celu. vt b^r iij. Re. ii. I^r
 Ber. ser. o ramis pal. P^ris tribulatio^r est
 via vte/ via glie/ via ciuitas/ habitaculi/
 via reg. i. Hec ille. S^r heu heu pauci, s^r q^r
 q^r h^r via velut seq^r dnm. Un Ber. sup
 La^r. q^r pauci s^r o bone ieu q^r post te ire
 ve int: cu^r t^c ad te puenire nemo e^r q^r nolit.
 scientib^r emer^r q^r delecrat^r oes i dextera
 tua uel^r i fine. I^r volit oes te frui at non
 ita imitari. coregnare cupiunt s^r nō cōpati:
 nō curat q^rere q^re desiderat iuuent^r; cupi-
 tes seq^r s^r no leq^r Hec ille. Et dicit i g^aur
 ptz qm m^rto mag^r de tribulacionib^r gau-
 dendu^r e^r q^r dolendu^r s^r em signu diuine ac-
 ceptationis. Tob. xj. Quia acceptus eras
 deo necesse fuit q^r tentatio probare te. Et
 Judith. viii. Q^r es q^rhi plauerunt deo per
 multas tribulaciones transuerunt fideles. Et
 ij. Lm. iiij. Q^r es q^r pie voluit vivere i chro-
 ieu p^rsecutione patiunt. Aug. Ne timeas
 flagellari^r exheredari. Helpere^r egr^r co-
 suerunt medici dare q^rcd pertit et ea neq^r
 gant eis o q^r salut^r sperat. Hec ille. Ap^r
 parer itaq^r q^r necessaria q^rq^r fructuosa s^r
 vite p^rnt^r tribulatio^r p^r q^r sit amicoru^r dei
 castigatio^r p^rbario. S^r ut i^rg^r deo agende
 g^re p^r b^rificio amore^r castigationis.

Tribu^r p^rincipale q^r nos ad laudem
 dei^r gr^ractio^r excitate debet e^r
 ip^r diuine laudis^r gr^ractio^r de^r
 meranda bonitas. Est em diuina laudatio
 z gr^ratio bonu^r excellētissimū s^r triplicē
 rōne boni.

Pri^ro est bonu^r valde delectabile

Secundu^r est bonu^r valde honorabile

Tertiu^r est bonu^r valde vtile.

S^r q^ruppe a tullio diuine bonum^r in hec
 tria mebra.

Indicio^r est bonum valde dele-
 citabile. Ps. Deo nro sit locanda decoraq^r
 laudatio. Aug. de doc. chil. L^r o deo nro
 bil digne dici possit: admisit in huiusme-
 nitis obsequiu^r z s^rbis nr^r in laude sua no^r
 gaudere voluit. Hec ille. Per oppositū at
 ingratitud^r turpissimum e^r vi. Un. In gratius
 filii e^r mani qd q^rtidie recipit. aq^rs dulces:

m^rq^r t^cp^r h^r dulce aut potabile iuuenit,
 I^rce filii e^r voragini^r q^r prime attrahunt
 aq^rs z attractas m^rq^r reddunt. Ber. de di-
 ligēdo deo. Supbia e^r velicit^r maximus
 vti dat^r rāq^r inas; z i accep^r b^rificis glo-
 ri^r vspare. Hec ille. Ingritudo peiores
 s^r z irrationabiliores beliss^r Es. i. Filios
 emittunt^r z exaltaui^r: spuert me. Se
 quis. Loguit bos possessor^r sui^r z asin^r p^r
 se dñi sui: isrl aut me nō cognouit.

Secundo^r est bonu^r valde hono-
 rable Tob. viij. Opa dei reuelare z p^rsteti
 honorifici e^r. Un ageliz sceti assistit laudan-
 tibus deu. Ps. Preuenient^r p^rncipes z*uicū*
 psallētib^r. Un narrat cefari^r q^r i saxoniam
 qdā monasterio monialiu^r puella qdā cu^r i
 magna solēmitate p^rmissa fuisse circ ad ma-
 tutinas; magistra ip^r timens d^r debilitate
 sua iussit eā a^r Le deu: recedere ad domi-
 toriu^r. Illa iuste recedes: voluit extra cho-
 rū residuum paudire. Lunc inchoat^r fuisse
 hymn^r. Le deu laydam^r: vidit celos ape-
 ritu^r z choz soroz^r in celo subleuiari. Lunc
 vētu^r fuisse ad locu^r illu^r. Libi^r o^r ageli: vi
 dit vniuersos ordines angeloz^r z singulos
 angelos demissis capitib^r flexis gemib^r
 manus extensis deu adorare simulq^r cu^r can-
 tantib^r cantare Sanct^r setus setu^r z. Si
 milit^r fecerunt apli ibi Le glorios^r. Epi-
 phete ibi Leppherap^r. Et martyres ibi
 Le marty^r. Postmodu^r etiā z feloress^r
 h^rgines sile fecerunt. L^r aut ylrim^r dñus.
 In te one sperau^r t^c. dicere^r: choz soroz^r
 ad terrā descedit z celu^r se claudit. Hec Le
 fari^r. Dz iraq^r qm honorabilissimū op^r e^r
 laudare deu. Na^r h^r est op^r ongeloz^r z scō-
 rū in cel^r vt sup^r dixim^r. Per oppositū at in-
 gritudo malū e^r honestissimum z vitugab-
 le multū. Un. Judic. ii. Impozerauit an-
 gel^r dñi filii isrl b^rificia di^r z icrepauit eos
 q^r dñm reliquissent. I^rce. ii. Para. xxi. Dñs
 est ap^rha dñi ad icrepadū amar^r a regiunda
 de ingratitudine sua. q^r diuino fret^r auxilio vid-
 erat idumeos z filios feir^r z tñ deos coh-
 rum auferēs adorauit. Item Matth. xij.
 In crepauit dominus ingratitudinem cō-
 uitatum quib^r p^rdicauerat et miracula fed-
 erat di. Tertibi corozaim ve tibi berbudo
 da: qm si i gyro z sidone t^c. Est at notadū
 fin tho. ii. q. cxv. q^r i q^rlibz p^rco iuuenit ma-

terialis in igiturdo in igiturdo ois q̄ peccat facit
aliq̄ qd̄ pr̄ ad in igiturdo p̄tinere. For
mal at in igiturdo e q̄n actualit̄ et ex iuctio
būficiū et bāficiū p̄tenet et h̄ e sp̄cale p̄tū.

Tertio diuinā laudatio et

grāfactio ē bonū valde vtile. Aug. Quid
mel? t̄ aio geram? t̄ ore p̄inamus; t̄ cala
mo exp̄mam? q̄ Deo grās. Nec ei qd̄ dici
breuit̄ nec audiri lēt̄: nec intelligi grād̄:
nec agi fructuosi? p̄t̄ liberalitas ei dei ma/
gis grās agetib⁹ ampli⁹ elargif. Hec ille.
Prestiosa igis atq̄ putilis nob̄ ē grāfactio
Per hāc em in boie magis ac magis diuina
grā ampliaſ. Ber. Felic⁹ q̄ ad singula dona
gredit ad eū i plenitudo oim grātarū.
Lū em post acceptu donu nō i gratos nos
exhibem⁹ locū i nob̄ facim⁹ grāe ut ide ma/
iora mereamur accipe. Hec ille. puer. xij.
Aia q̄ bñdīat ipinguabis. Ber. sup Lan.
Prestiosu qd̄ ē vnguentū triticiis qd̄ sit
er p̄tōz. P̄sideratoe. p̄tōz. cōpāstōz qd̄
fit ex miseroz p̄ierate. p̄tōzissimū p̄o deo
nōis qd̄ sit ex bñficioz dei recordatiō et
grāfactōe. hoc ipinguaf aia. hec ille. Hoc
ē vnguentū cōfōissimū q̄ marianis pedes
dñi. Ite p̄ dei laudē et grāfactōes amia a
mortis spūal⁹ et p̄iculō p̄seruaf. q̄ dñi i spūa
lib⁹ occupat̄ n liber sibi circa vicia occupari
Jō d̄ L̄a. xlviij. Laude mea ifrenabo. te
ne iteras. Ite p̄ hāc hostis supaf et effus
gac̄ t̄ spūal⁹ et etiā corporalis. Despūali
ps. Laudā inocoabo dñm et ab ini. meis
salu ero. De coragi p̄t̄ elegās. crēplū. q.
Paral. xvij. Ubi legif q̄ i oīaphat p̄ lau/
de dei iuenit hostes p̄stratos. Et Judicē.
vij. Gedeon eū clangorē tubaz viciat madi
antias. Invita etiā bri germani antissido
ren⁹ epi legif q̄ cu spē ect i britānie p̄ib⁹
pici et saxonē p̄uenet̄ h̄ britones. Lū
q̄ pauci cent̄ et intermes in compatiō ad/
uersarioz. rogaueſt bt̄m germanu ve p̄sta
ret eis auxiliū. Brūs igis germano collect⁹
expedit⁹ vir⁹ posuit hostib⁹ iūdias. instru/
ens eos q̄ secu erāt quō oēs voci sue vñani
mit et q̄formit riudeat. Lū ḡ hostes q̄i se/
curi t̄ eos irrueſt eū ter icepiss. brūs ger
man⁹ Alleluia. et sacerdotes et alii ei riude/
ret alta voce: statim aduersarij p̄strati nō
solū sup se motes et rupes fuisse: h̄ etiā ce/
lū et terrā credētes: armis p̄iectis fugerūt

q̄cūp̄ potuerunt oib⁹ suis dimissis. mulct
aut eoz i flumine se. p̄iaceſ ſūmersi ſūt.
et ſic cbiani et capi et oia eoz ſpolia obci/
nuerūt et ſami ad propria redierūt. P̄t̄ itaq̄
q̄villis q̄c̄ p̄ciosu ſit dei laudatio arq̄
grāfactio. Eccl̄ario aut̄ i gratitudo mul/
tu defestabil⁹ eft̄ atq̄ dānoſa. Bern. Nihil
ita deo disp̄licet p̄ſerit i fili⁹ ſe quēad
modū in igiturdo. vias em obſtruit grā. et
vbi illa fuerit. grā accessu nō h̄z. Ide. Nō
eft dign⁹ dancis q̄ grās nō agit de datis.
Ide. In igiturdo inimica ē aie: exinanitio
meritoz. idutu disperſio: bñficioz p̄dicio:
ven⁹ viens: ſiccā ſonte pietat⁹: rote mie:
fluenta grā. Hec ille. In igiturdo q̄p̄e p̄/
uetat irā dei. Ut̄ Eto. xxxij. In igiturdo po/
pul⁹ hebreo p̄ liberationē ſuā ex egypto ac
tribuens vitulo aureo puocauit irā dei. vñ
uno die cecidit q̄ſ ſigintieramilia. Itaq̄
ij. Para. xxix. q̄rechias nō iuxta bñficia
q̄ a dñi accepat retribuit ſi elevat⁹ eft co/
ei⁹: facta ē irā dei t̄ eū t̄ ſuā t̄ bñficiū.
Itē Judicē. ii. Cu p̄p̄ ſit reliq̄ſet dñm:
irat̄ e dñs ū ſit et tradidit eos i man⁹ dñ/
ripietiū t̄c. Et dict⁹ igis appetet q̄p̄uer
ſa atq̄ p̄nitio ſit in igiturdo vimparabilis et
deteſtāda: q̄q̄ bona ſit laudabilis: vñt: atq̄
ſfructuosa grāfactio et diuina laudatio: et
q̄mūlēpt̄ ſi t̄p̄e tenemur deū laudare ſi
biq̄ grās agere. Lū Bern. igis ſi dicam?
Agamus ſr̄s grās factou n̄o: bñfactori
n̄o: redemptori n̄o: et remyphatori n̄o.
In p̄mo dedit nob̄ qd̄ ſum⁹. In ſecondo qd̄
ſubſitum⁹. In tertio ſact⁹ e ſpe qd̄ ſum⁹.
In q̄rto facit ſecū eſſe id qd̄ ſum⁹. Hec il
le. Et q̄ eft q̄ poſſet oia et ſingula q̄ deo ſit
bi exhibita bñficia referre: a q̄ et q̄ne: mat̄
eū liberauerit̄ q̄ et quant̄ p̄iculis eū. p̄
ſeruauerit̄: q̄ et q̄na bona et vñiuerſalia et
particularia fecerit et q̄tidie facit: Nā nos
q̄mūne in eſe p̄duat̄ et ad ſuā inuitat̄ et vt
n̄i milereſt expectat̄. Idcirco bñ dicit ps
q̄p̄bonus ſit deo bis q̄ recto ſit corde. Et
iterū. Guitate et videre q̄mū ſuauis ē dñs.
Et antea p̄m̄ ſerat̄. Bñdicā dñm in oī ſpe
ſemp laus ei⁹ in oī ſpe. Satagam⁹ igif p̄
yrib⁹ deū laudare q̄mū ſacrificiū laudis
marie honorificat̄ deus et ibi marie que
reda eft ſalut̄ ſua. Juxta illō ps. Sacrifi
ciū laudis honorificat̄ met illīc iter q̄ ſuā ſi
li ſalutare dei. Laude ſt̄q̄ deū nūcve pos

N. A. 2

¶ Ber. de decimis et

sumus ut tādē guenire mereamur vbi est
et iugis atq; minna landatio cū angelis
tū penniter laudaturi. Amen.

¶ De oblationib; et decimis Sermo.

Dr Honora domi

b^r nū de substātia tua. Proverb. iij.
Qm in p̄cedenti sermone dixim⁹

de laude dei et sibi debita gratiōe. Nō
solū aut laudare deuz debem⁹ ex nob. s. ex
psonis nr̄is: sed et ex oīb; a nobis possitiss.
Nos em ipsos et oīa nr̄a a deo accepim⁹.
j. Lox. iiiij. Quid hēs qd n accedit: Sic
aut d Ber. Tōtu debes et a q tōtu bōs.
Honorare igit arch laudare deū dehem⁹.
nō solū ex aīa et coīe: sed et ex spati substā
tia ad hui⁹ vite necessitatē a do pcessa. Jō
ds sapies. Honora dūm d̄ suba tua. I rga
li. Cīra cui⁹ declaratiōe xp̄plūd̄ sūt
tres p̄cipue p̄siderationes.

P^rima ē p̄sideratio faciēde oblatōis.
Sicda est soluēde decimationis.

Tertia est experēde remunerationis.

Rⁱma igit est p̄sideratio faciēde
oblatōis. H̄z em de conf. di. i. c.
D^r is ch̄ian⁹. D^r is ch̄ian⁹ p̄cures
ad missar; solēmia aliqd deo offerre et du
cere ad memoria qd de⁹ per moysem dixit
Nō apparetis i p̄spectu meo vacu⁹. Hec
Greg. Et aīi circa oblatōes faciēdas tri
plex p̄sideranda conditio.

P^rima est conditio voluntaria

Secunda est conditio obligatoria

Tertia est conditio refutatoria.

P^rima est cōditio volun taria. Notādū em fm Tho. iij. iiij. lxxvij. ar. j. q nomē oblatōis cōe ē ad oēs res q i dei cultū offerunt: v̄l ad oīsu mistroy eccl sie. Et būt hūmōt oblatōes de sui rōne q offert voluntarie: fm illō Exo. xxv. Ab hoie q offert vltorne⁹ accipiet eas.

S^ecunda ē cōditio obliga
toria. P̄t em fm Tho. vbi s. ttingere et
aliq; ad oblatōes faciēdas teneat p̄cipue
triplici rōne. P^ria ē rō p̄cipue deputatiois
sūt p̄missiois. sic cū alicui p̄cedis fūd⁹ et
eleste v̄ certi triplo ceras oblatōes faciat:
qd nō d̄z rōne celus. Et sic cū q̄s offert do
nācem inter viuos. v̄l cū in testamēto re
linqt ecclie aliquā rē mobilē v̄jūmobilē ip
ster soluēda. Sedā ē rō necessarie subiē
uēttonis: p̄t ecclie vīez v̄l mīstri necessa
rē: putā si mīstri ecclie nō h̄zēnt v̄i sustē
tareis. Tertia est rō ordinari e sūficiā
ctōis. Lenens em fideles in aliq; solēni
tatis ad aliq; oblatōes p̄sueras. In his
tū duob; vltimis casib; remāet oblatō q̄
dā mō voluntaria. s. q̄ntū ad q̄ntitatē v̄l spe
cīe rei oblate. Hec ex Tho. vbi s.

Tertia est cōditio refuta
toria. Sic em d^r Astor. li. vi. vii. xxij. Ali
quoy oblatō refutāda ē in crīmis lui de
testariōem. P^rio, siq; spōte sīne nec
sitate rebaptizat̄ ab hereticis. Illi⁹ obla
tōes bīenio n̄ sūt recipiēde: etiā penitē
at. vt patz d̄ pe. dist. iiiij. c. eos q̄s. vide.

S^cōd̄ si sit heretic⁹ v̄l receptor heretic⁹
rū: t p̄t h̄ denūciat⁹ excoīcat⁹. Et idē est
de q̄libet excoīcatō publico. vt p̄ extra de
hereti. c. Excoīcat⁹ itaq;. s. Credentes.

Tertio: si imunitatē ecclie violaueris
emēdare velit. vt p̄z. xvij. q. iiiij. Diro.
vbi p̄hibet recipi oblatō etiā cora fami
lia dom⁹ ill⁹ q̄ vim ecclie itulit. Quarto
si sit meretrice publica. Dent. xij. Nō ac
cipies mercedē p̄stibuli i domo di tui. Et
hoc ē ne sacerdos p̄t in ei⁹ approbare vide
af. xij. q. v. c. Nō sane. P̄t tñ de turpili
cro facere elemosynā. Sile ē de alijs crīmi
nib; notoriis & horredis. Quinto: si sit
ysurari⁹ public⁹. exra de v̄slū. c. q̄a i oīb;
Sexto: si sit raptor obstinat⁹ & mobedi
ens. extra de rapf. c. sup co. Septimo: si
sit oppressor paupēz. j. q. i. c. Nō est p̄ca
da elemosyna. t. x. di. c. oblatōes. Octo
uo: si sit ab iniūcē discordans & se odietis
ne reuocari p̄nt ad p̄cordiam. vt patz. c.
Oblatōes dissidētiū frat̄z. I. ch̄iano p̄ ne
q̄ in sacrariū neq̄ in ḡazophylaciū recipi
ant. Glo. cū eo p̄ oīdu est notoriū. Sequit
Sūt dona eo p̄ q̄ paupēs oppnūt refutā
da sit. Rō aut q̄re ab ist̄ elemosynē recipi
p̄t tñ oblatōes hec est. q̄ elemosynē si
unt in occulto de q̄ nihil ad eccliam. vt pa
ter de simo. c. Sicut cuius. Oblatōes fo
tū publico satiēde p̄hibent: et ne p̄t in eccl. lessa publ
qd nō d̄z rōne celus. Et sic cū q̄s offert do
ce v̄lēdāt̄ approbare.